

Bruselj, 17. november 2017
(OR. en)

14378/17

Medinstitucionalna zadeva:
2017/0228 (COD)

TELECOM 296
COMPET 768
MI 835
DATAPROTECT 185
JAI 1049
CODEC 1819

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.:	12244/17 TELECOM 213 COMPET 615 MI 637 DATAPROTECT 143 JAI 791 IA 141 CODEC 1407 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za prosti pretok neosebnih podatkov v Evropski uniji – orientacijska razprava

Kako izkoristiti ves potencial evropskega podatkovnega gospodarstva?

Komisija je z željo po dokončni vzpostavitvi enotnega digitalnega trga in izkoriščanju potenciala rasti evropskega podatkovnega gospodarstva 13. septembra 2017 objavila zakonodajni predlog o okviru za prosti pretok neosebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: predlog)¹.

¹ Zaradi izogibanja prekrivanju s Splošno uredbo o varstvu podatkov (2016/679/ES), ki že določa prosti pretok osebnih podatkov v EU, se predlog nanaša le na neosebne podatke. To pomeni, da se bo pri mešani zbirki podatkov Splošna uredba o varstvu podatkov uporabljala za del zbirke z osebnimi podatki, predlog pa za del z neosebnimi podatki.

Nove digitalne tehnologije, kot npr. računalništvo v oblaku, analitika velepodatkov, umetna inteligenca in internet stvari, spreminjajo družbo in gospodarstvo ter prinašajo nove priložnosti za evropske državljane, podjetja in javne uprave. V jedru vseh teh tehnologij so podatki, zato so tehnologije oblikovane za zbiranje, upravljanje, širjenje in analizo podatkov. Te podatkovne tehnologije lahko povečajo učinkovitost, omogočijo ekonomijo obsega in spodbujajo razvoj novih storitev. Da bi se lahko te storitve ponujale po vsej EU in da bi enotni trg deloval tudi v digitalni dobi, pa je treba zagotoviti prost pretok podatkov po Uniji.

Države članice so opozorile na več vprašanj, ki jih je treba rešiti, da bi lahko izkoristili ves potencial evropskega podatkovnega gospodarstva; ta segajo od prostega dostopa do podatkov javnega sektorja ter izmenjave podatkov med podjetji (B2B) in njihove ponovne uporabe. Prav tako so opozorile na potrebo po visoki ravni kibernetske varnosti, zaupanja in varstva podatkov. Ministri, pristojni za telekomunikacije in konkurenčnost, so na neformalnem srečanju 18. julija v Talinu preučili celoten niz teh vprašanj. Izhodišče teh prizadevanj, obravnavano v predlogu, je zagotavljanje prostega pretoka podatkov, saj sta uspešno in učinkovito shranjevanje in obdelava podatkov temelj vsakega podatkovnega gospodarstva. Tudi Evropski svet je večkrat opozoril na potrebo po ukrepih na področju prostega pretoka podatkov in v sklepih z dne 19. oktobra pozval k političnemu dogovoru o predlogu, ki naj bi bil sklenjen do junija 2018.

Kaj ovira mobilnost podatkov v Evropi in kako se predlog loteva tega vprašanja?

Komisija je v sodelovanju z državami članicami v treh strukturiranih dialogih opredelila štiri ključne ovire za mobilnost podatkov v EU. Pri tem gre za dve vrsti ovir:

- 1) mobilnost podatkov ovirajo geografske meje (zakonodajne in upravne omejitve, zaradi katerih mora shranjevanje/obdelava podatkov potekati na določenem kraju, pravna negotovost in pomanjkanje zaupanja) ter

2) ovire za pretok podatkov prek različnih sistemov informacijske tehnologije.

Takšne ovire zmanjšujejo potencial za rast in inovacije ter operativno učinkovitost, povzročajo neučinkovitost v sektorju podatkovnih centrov in izkrivljajo trg.

Kar zadeva geografske omejitve, so nekatere države članice v nacionalno zakonodajo uvrstile zahteve, da se za namen shranjevanja ali druge obdelave podatki lokalizirajo na določenem geografskem območju ali ozemlju. Zaradi teh zahtev postaja čezmejno poslovanje podjetij (zlasti MSP) dražje, saj morajo elektronske podatke shranjevati v več državah. Poleg tega take omejitve zmanjšujejo svobodo izbire podjetij in ogrožajo konkurenco pri storitvah v oblaku.

Ovire za mobilnost prek različnih sistemov IT nastajajo zlasti zaradi visokih stroškov prehoda z enega sistema na drugega, zaradi časa, ki je potreben za prenos podatkov, zaradi oblike, v kateri se podatki pošljejo nazaj, ali zaradi morebitnih stroškov za čas izpada pri postopku prehoda na drug sistem.

Predlog skuša te ovire odpraviti s prepovedjo omejevanja lokacije za shranjevanje ali obdelavo podatkov v Uniji na ozemlje določene države članice, razen če je to utemeljeno na podlagi javne varnosti. Hkrati naj bi predlog državam članicam zagotovil dostop do podatkov za namene regulativnega nadzora in pripomogel k splošni združljivosti zakonitih pooblastil pristojnih organov. V okviru dokončane vzpostavitve enotnega digitalnega naj bi ta predlog prispeval k bolj odprtemu in konkurenčnemu enotnemu trgu storitev za shranjevanje in obdelave podatkov. To bi dosegli tako, da bi bila shranjevanje in obdelava podatkov zakonsko mogoča kjer koli v EU in da poslovni podatki ne bi bili vezani na strežnike določenega ponudnika storitev. Na ta način bi znižali cene ter spodbudili inovacije in s tem rast, kar bi koristilo tako podjetjem EU kot tudi javni upravi.

Predsedstvo ministre prosi za smernice pri razpravi o tej zadevi.

Vprašanja za razpravo:

1. Kako bi lahko – ob upoštevanju sedanje podatkovne revolucije in potrebe po okrepitvi zaupanja v shranjevanje in obdelavo podatkov na celotnem enotnem trgu – dosegli, da bi javna uprava v vaši državi imela čim večjo korist od predloga (z bolj konkurenčnim in odprtim trgom storitev za shranjevanje in obdelavo podatkov)?
 2. Kako bi lahko nadgradili obstoječe mehanizme sodelovanja na evropski in nacionalni ravni, da bi olajšali hitro in učinkovito izmenjavo podatkov za namene regulativnega nadzora?
 3. Ali se strinjate, da je predlog, kar zadeva opredelitve pojmov in izjeme (javna varnost), sorazmeren in ustrezen za doseganje želenega učinka? Ali si lahko zamislite primere, v katerih bi bile omejitve glede lokalizacije podatkov potrebne in sorazmerne, vendar jih sedanji predlog ne bi dovoljeval?
-